

høves til Valghandlingens Bedelse." I den Henseende er det ubegrænset, hvilken Medhjælp man kan udnævne. Men hvorledes skal det bringes i Overensstemmelse med, hvad der staar i 2det Stykke: „I den Følge, hvori Vælgerne fremtræde for Valgbordet, nævne de saa Mange, som der skal vælges for Valgmandskredsen. Et af Valgbestyrelsens Medlemmer tilføjer paa Valglisterne ved Siden af Vælgerens Navn, dens eller deres Navne, paa hvem han stemmer." Det er et af Valgbestyrelsens Medlemmer, der gjør det og det, der staar. Men hvor stor er Valgbestyrelsen? Derom finder man Oplysninger i Valglovens § 52: „Valgbestyrelsen bestaar af en Formand, som Kongen udnævner, samt i Kjøbenhavn af 2 Medlemmer af Magistraten og 4 Borgerrepræsentanter." Staden er delt i 9 Kredse. Det er maaske min Feil, at jeg ikke forstaar det, men jeg kan ikke indse, at de Vælgere, som ere udnævnte til at hjælpe Valgbestyrelsen blive Medlemmer af Valgbestyrelsen. Det kan jeg ikke finde Noget om der; men der staar udtrykkelig i § 71 2det Stykke, at et af Valgbestyrelsens Medlemmer skal gjøre det. Jeg har ikke været opmærksom paa det før, men er det saa, vil jeg gjerne se at faae min Feiltagelse ophjst. Dog selv om det er en Feiltagelse, ændrer det ikke Noget i, hvad jeg udtalte før. For det Første vil jeg fastholde, at det er mere i Overensstemmelse med Grundloven at foretage ogsaa Valgmandsvalget ved Forholdstalsvalgmaaden, selv om den er mindre fuldkommen, end ved den absofute Flertalsvalgmaade. Der har under Forhandlingerne i Rigsdagen været megen Tale om, hvor vidt det var rigtig. Jeg vilde anse det for politisk klogt, om man søgte at opnaa, at Landsstinget kom til at nærme sig i sin Sammensætning mere til Folkethinget. Der vilde vistnok deraf følge et bedre Samarbejde. Der vilde ikke opnaas Meget herved, men dette mindre Skridt skulde man gjøre, synes jeg, thi gjør man det ikke nu, kommer man let en Gang til at gjøre et meget større Skridt, og i Virkeligheden kunne Vælgerne især i Kjøbenhavns 5te Kreds lægge et umaadeligt Tryk paa Valgbestyrelsen for at faae igjennem paa det Punkt, hvad de ville have. Jeg skal ikke udvikle det nærmere, men det er let forstaaeligt, at ved Hjælp af den saakaldte Obstruktion kan man gjøre Valgbestyrelsen det saa heft, at det kan blive vanskeligt at faae Nogen til at have med dette Arbejde at gjøre. Det vil derfor, tror jeg, være værst for dem, der skulle bruge Loven, om den Spaadom skulde gaa i Opfyldelse, at der ikke kom Noget ud af Reformen i Aar, eller inden der næste Gang

skal være Valg, og det er det store Fremskridt, jeg foreslaar her. Jeg vil da endnu, inden jeg slutter, sige, at dersom man gaar med til en hemmelig Afstemning i den Form, jeg har antyndet, vil det være en overordentlig stor Lettelse, thi saa falder den Tidspide bort, som er forbunden med at oplæse Navnene, indskrive dem, konferere dem o. s. v. Saa er det kun Optællingen bagefter, som tager Tid. Selve Afstemningen vil kunne ske forholdsviis meget hurtigt.

Indenrigsministeren (Snaersted):

Det ærede Medlem har vistnok Ret i, at Hovedbestemmelsen med Hensyn til Ordningen af Valgmandsvalget, med Hensyn til de Medlemmer, som skulle medvirke, findes i Valglovens § 71; men den Kollision, som det ærede Medlem finder mellem første og andet Stykke af denne Paragraf, forekommer mig ikke vel motiveret. Det gjælder ogsaa her som adskillige andre Steder, at fuld Konsekvens er der jo vistnok ikke i Affattelsen. Men naar man i § 71 første Stykke siger, at i Tilfælde af en saadan Deling er Kommunalbestyrelsen bemyndiget til af enhver Afdelings Vælgere at udnævne de Mænd, der foruden dens egne Medlemmer ville behøves til Valghandlingens Bedelse — naar den lyder saaledes, saa synes jeg ikke, at der kan være Tvivl om, at de Pligter, som ere nævnte i Paragrafens andet Stykke som paahvilende Valgbestyrelsen, ogsaa maa kunne overføres til at paahvile de Mænd, som blive bestillede til at supplere Valgbestyrelsen, og i saa Tilfælde synes der mig ikke at være nogen Vanskelighed der. Det ærede Medlem optastede en Tvivl om, hvorvidt Valgloven har fortollet Grundloven rigtig paa et enkelt Punkt, det kan det ærede Medlem have en berettiget Tvivl om, men jeg tror ikke, at Forhandlingen derom vil være meget praktisk nyttig; men i ethvert Tilfælde maa det staa fast, at de Bestemmelser, som findes i Valgloven, ere den samlede Lovgivningsmagts Fortolkning af vedkommende Grundlovsbestemmelse, og den kunne vi ikke komme fra, uden at vi faae en ny Valglov.

Forlagsstilleren (Wajer): Naar den høitærede Minister siger, at dette kunne vi ikke komme fra uden ved en ny Valglov, vil jeg kun bemærke, at en ny Valglov behøves ikke, men kun en Ændring i den gjældende Valglov (Indenrigsministeren: Ja, selvfølgelig).

Berg: Den ærede Forlagsstiller gjorde den Indvending mod min Hensigt, at man ikke kan dele Valgkredsen i saadanne mindre